

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2015/2324,**annettu 11 päivänä joulukuuta 2015,****neuvoston asetuksen (EY) N:o 1342/2008 liitteen I muuttamisesta pyydysryhmien määritelmien osalta tietyillä maantieteellisillä alueilla**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon turskakantoja ja turskakantoja hyödyntävää kalastustoimintaa koskevan pitkän aikavälin suunnitelman vahvistamisesta ja asetuksen (EY) N:o 423/2004 kumoamisesta 18 päivänä joulukuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1342/2008 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 31 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisen kalastuspolitiikan keskeisiä tavoitteita on lopettaa tuhlaava poisheittokäytäntö. Tietyissä pohjakalojen kalastuksissa, jotka kuuluvat nykyisin asetuksen (EY) N:o 1342/2008 mukaisen pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin, aletaan soveltaa purkamisvelvoitetta, joka tulee voimaan asteittain vuodesta 2016 alkaen ja viimeistään vuonna 2019.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1342/2008 mukaan pyyntiponnistusrajoitukset kohdennetaan pyyntiponnistusryhmiin, jotka määritellään mainitun asetuksen liitteessä I vahvistetuilla pyydysryhmillä ja maantieteellisten alueiden ryhmillä.
- (3) Koska purkamisvelvoite otetaan käyttöön, nykyiseen pyyntiponnistusjärjestelmään tarvitaan lisää joustavuutta, jotta kalastajat voivat käyttää valikoivampia pyydyksiä, joissa on suuremmat silmäkoot. Tässä yhteydessä vaikuttii tarpeelliselta tarkistaa, onko pyyntiponnistusryhmien nykyinen rakenne edelleen kustannustehokas suojelutarpeisiin liittyvän hallintorasitteen kannalta.
- (4) Tämän vuoksi tieteellis-teknis-taloudellista kalastuskomiteaa (STECF) pyydettiin antamaan lausunto mahdollisuudesta yhdistää TR1- ja TR2-pyydysryhmät, joita käytetään pyyntiponnistusryhmien määrittämiseksi. STECF katsoo ⁽²⁾, että kalastuskuolevuuden riski kasvaa turskan osalta, jos TR1- ja TR2-pyydysryhmät yhdistetään, ja että tällainen yhdistäminen, jos sitä sovellettaisiin ainoastaan Pohjanmerellä, Skagerrakissa ja itäisessä Englannin kanaalissa, johtaisi ristiriitaisuuksiin muiden kalastuksenhoitoalueiden kanssa. STECF toteaa lisäksi, että uusi yhdistetty ryhmittely olisi epäyhtenäisempi suhteessa saaliiksi saatuihin biologisiin kantoihin kuin erillinen ryhmittely TR1 ja TR2 ja että on epätodennäköistä, että kustannustehokkuus lisääntyisi, koska olisi toteutettava lisätoimenpiteitä estämään turskan mahdollisesti lisääntyvää kalastuskuolevuutta. STECF toteaa kuitenkin myös, että yhdistämisen ansiosta kalastajat voisivat kalastaa valikoivammin.
- (5) Asetuksen (EY) N:o 1342/2008 vuoden 2011 arvioinnissa ⁽³⁾ STECF totesi lisäksi, että Pohjanmeren turskan kalastuskuolevuus oli vuonna 2010 ainoastaan 3 prosenttia alhaisempi kuin vuonna 2008. STECF totesi, että Pohjanmeren turskakannan pyyntiponnistusten hallinnointitoimilla ei ole onnistuttu rajoittamaan poistumaa.
- (6) TR1- ja TR2-pyydysryhmiin osoitettua pyyntiponnistusta on vähennetty huomattavasti sen jälkeen kun nykyinen pyyntiponnistusjärjestelmä otettiin käyttöön vuonna 2008. Yhdistämisestä turskan kalastuskuolevuuteen mahdollisesti aiheutuvan kielteisen vaikutuksen suuruus on sen vuoksi paljon pienempi kuin se olisi ollut aiemmin.
- (7) Yhdistäminen alentaisi kalastuksenhoitokustannuksia tuntuvasti. Pyydysryhmien vähentäminen alentaisi kansallisille viranomaisille ja kalastajille aiheutuvia hallinnollisia kustannuksia eritoten sen vuoksi, että monet kalastajat käyttävät useita pyydyksiä eli kuuluvat useisiin pyyntiponnistusryhmiin. Kalastajille osoitettavan pyyntiponnistuksen laskenta on tämän vuoksi mutkikasta. Kaikkien saaliiden hiljattain käyttöön otettu purkamisvelvoite sitoo lisäksi huomattavasti henkilöstöresursseja jäsenvaltioiden hallinnoissa. Komissio myös katsoo, että suojaavista lisätoimenpiteistä ei välttämättä aiheudu tuntuvia hallinnollisia kustannuksia siinä tapauksessa, että turskan kalastuskuolevuus kasvaa.

⁽¹⁾ EUVL L 348, 24.12.2008, s. 20.

⁽²⁾ Tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea – 49. täysistunnon raportti (PLEN-15-02).

⁽³⁾ Arvio turskakantoja koskevista monivuotisista suunnitelmista Irlanninmerellä, Kattegatilla, Pohjanmerellä ja Skotlannin länsipuolisella alueella (STECF-11-07).

- (8) ICESin lausunnon ⁽¹⁾ mukaan Pohjanmeren turskakannan suojelutilanne ICES-suuralueella IV, ICES-alueella VIIId ja ICES-alueen IIIa länsiosassa (Skagerrak) on parantunut huomattavasti.
- (9) Ottaen huomioon edellä mainitut näkökohdat voidaan todeta, että pyrittäessä alentamaan tahattomien saaliiden aiheuttamaa turskan kalastuskuolevuutta turskaa koskevan purkamisvelvoitteen nopeampi käyttöönotto toisi enemmän lisäarvoa kuin se, että säilytettäisiin nykyinen sitova pyyntiponnistuksen hallinnointijärjestelmä.
- (10) Sen vuoksi ei ole aiheellista säilyttää erillisiä TR1- ja TR2-pyydysryhmiä seuraavilla alueilla: Skagerrak, se ICES-alueen IIIa osa, joka ei kuulu Skagerrakiin ja Kattegatiin; ICES-alue IV ja EU:n vedet ICES-alueella IIa; ICES-alue VIIId. Kun otetaan huomioon turskakantojen huono tilanne Kattegatissa, ICES-alueella VIIa, ICES-alueella VIa ja EU:n vesillä ICES-alueella Vb, pyydysryhmiä ei tulisi yhdistää kyseisillä alueilla.
- (11) Komissio seuraa tarkkaan TR1- ja TR2-pyydysryhmien yhdistämisestä turskan kalastuskuolevuuteen aiheutuvia vaikutuksia mukauttaakseen pyydysryhmien rakennetta vastaavasti, jos turskan kalastuskuolevuus kasvaa poisheittämissä vuoksi.
- (12) Jotta komissio ja jäsenvaltiot voivat seurata tilanteen kehittymistä ilman hallinnollisia lisäkustannuksia, on aiheellista olla muuttamatta nykyistä raportointijärjestelmää.
- (13) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1342/2008 olisi muutettava.
- (14) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat kalastus- ja vesiviljelyalan komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Lisätään asetuksen (EY) N:o 1342/2008 liitteeseen I seuraava 3 kohta:

”3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, pyyntiponnistuksen hallinnoinnissa 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla alueella TR2- ja TR1-pyydysryhmät katsotaan yhdeksi pyydysryhmäksi, jossa silmäkoko on vähintään 70 mm. Jäsenvaltioiden on jatkossakin raportoitava pyyntiponnistuksen toteutumisesta erikseen TR1- ja TR2-pyydysryhmien osalta, kuten neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 (*) 33 ja 34 artiklassa edellytetään.

(*) Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009, annettu 20 päivänä marraskuuta 2009, yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1).”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016.

⁽¹⁾ ICESin lausunto kalastusmahdollisuuksista, saaliista ja pyyntiponnistuksesta laajennetun Pohjanmeren ja Kelttienmeren luonnonmaantieteellisillä alueilla: 6.3.4 Turska (*Gadus morhua*) suuralueella IV ja alueilla VIIId ja IIIa Länsi (Pohjanmeri, itäinen Englannin kanaali ja Skagerrak).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä joulukuuta 2015.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER
